

HACK LÁSZLÓ

MÁSODIK OTTHONOMMÁ VÁLT A KETTÉVÁGOTT TELEPÜLÉS ISKOLÁJA BESZÉLGETÉS TÓTH KORNÉLIÁVAL

Kelet-Szlovákia legdinamikusabban fejlődő iskolájának igazgatóhelyettes asszonyával beszélgettem. Tóth Kornélia a középiskola befejezése után Sárospatakon, majd a Nyitrai Konstantin Filozófus Egyetemen folytatta tanulmányait. Negyed évszázada áll a katedra másik oldalán, 2007 óta pedig a legnagyobb precizitással hasznosítja képességeit igazgatóhelyettesi munkakörben. Szeretném, ha mindennapi munkájába bepillantást nyernének nemcsak a szűkebb régiójában élők, hanem a Felvidék egész területén szorgoskodó magyar pedagógusok is.

■ **Igazgatóhelyettes asszonyunk számára a kettévágott település intézménye mindig is meghatározó volt. Ő az, aki a mai napig is azon a helyen gyakorolja hivatását, ahol annak idején elsjátította az alapokat. Milyen emlékeid vannak arról a napról, amikor kisiskolásként először lépted át az iskola kapuját?**

■ A mesevilág elhagyása után kiselsős-ként megszeppenve léptem át az iskola kapuját. Annak ellenére, hogy édesanyám az intézmény nevelőnője és később alsó tagozatos pedagógusa volt, tele voltam szorongással és félelemmel, mégis ezer kérdés fogalmazódott meg bennem.

Kíváncsi voltam a tanító néninkre és az új barátaimra.

■ **Sokan azt hiszik, hogy pedagógusgyereknek lenni jó. Hogyan emlékszel erre vissza?**

■ Édesanyám naprakész információkat kapott minden percemről. A segédeszközeimet véletlenül sem hagyhattam otthon, a tanítási órákra pedig a kisbetűs részeket is meg kellett tanulnom. Minden iskolai programon és iskolán kívüli rendezvényen részt vettem.

Biztos vagyok abban, hogy nekem tízszer többet kellett dolgoznom az érdemjegyekért. A szülői felügyelet állandó volt számomra, ami biztonságot nyújtott a mindennapjaimban.

■ **Mennyire volt édesanyádnak köszönhető az, hogy Te is a pedagóguspálya mellett döntöttél?**

■ Családunk életében meghatározó szerepe volt az iskolának, a pedagóguspálya mindig is szimpatikus volt, és közel állt hozzám. Figyelemmel és lelkesedéssel hallgattam, ahogy édesanyám otthon gyerekdalokat dúdol, kíváncsian kacsintgattam egy-egy általa készített iskolai feladatra, képzőművészeti alkotásra. Igazi példakép volt számomra, tőle tanultam meg azt, hogy

gyerekeket tanítani felemelő érzés. Az egyetem elvégzése után napközis nevelőként tértem vissza alma materembe, majd alsó tagozatos tanító néni lettem. Pályám kezdetén sokat tanulhattam tőle, nemcsak az iskolában, hanem otthon is nagy segítség volt számomra a tanítási órákra való felkészülés során.

■ **Jelenleg az oktatói-nevelői munka mellett 2007-től iskolánk igazgatóhelyettesi posztját töltöd be. Mennyire változott meg a mindennapi munkád a kinevezésed után?**

■ Kinevezésem nagy megtiszteltetés és egyben nagy kihívás is volt számomra. Mivel kevesebb lett az óraszámom, munkaköröm folyamatosan változott. Több lett a szervezési és irányítási munkám, a kötelező pedagógiai dokumentációk megírásával igyekszem megkönnyíteni az igazgató úr munkáját. Szerencsésnek is érzem magam azért, hogy egy olyan rátermett, önfeláldozó vezetőt tudhatok magam mellett, aki idejét nem sajnálva mindent megtesz annak érdekében, hogy az irányítása alatt működő intézmény folyamatosan fejlődjön.

Továbbá foglalkozom a pályakezdő pedagógusok munkájának koordinálásával, az iskolai beíratással, kapcsolatot tartok a helyi és a környék óvodáinak vezetőivel.

A 2008-as iskolai reform nagy változást hozott az intézmények életébe. Iskolai oktatási program lépett életbe, melynek megtervezésében és megírásában a tanestülettel együtt nagy szerepet vállaltam. Számomra óriási felelősség az igazgató-helyettesi állás betöltése, mivel mindent a legnagyobb precizitással és szakmai tudással próbálok elvégezni. Az évek során rájöttem arra, hogy mindenért keményen meg kell küzdeni, figyelemmel kell kísérni mindazt, ami az intézmény falain belül zajlik. Rugalmasan kell reagálni a változó törvényi jogszabályokra, fenntartói elvárásokra, valamint figyelembe kell venni az iskolahasználók igényeit. Az elmúlt tanévek soha nem tapasztalt kihívás elé állították az iskolákat, át kellett térnünk a digitális oktatásra. Igyekezünk lehetőségeinkhez mérten diákjaink számára biztosítani az online térben folyó oktatást.

■ **Kinevezésed előtt az alsó tagozaton teljes óraszámban tanítottál. Milyenek voltak számodra az ott eltöltött hosszú napok, órák?**

■ Számomra máig a világ egyik legcsodálatosabb pillanata az iskolába érkező, kíváncsisággal teli gyermekkel való találkozás volt. A feltett kérdések sokasága, a gondolkodásra sarkalló gyermekded tekintetek mindig elfeledtettek velem a mindennapi gondokat, bajokat. Édesanyám arra tanított, hogy úgy kell a gyerekekhez közelítenem, hogy ne szorongjanak az iskolában. Ezért próbáltam őket érzelmekkel feltölteni, játékos pedagógiai módszereken keresztül tanítani. Rájöttem arra, hogy a játékos pedagógiai módszerek alkalmazásával a diákok úgy tanulnak és sajátítanak el új ismereteket, hogy szinte észre sem veszik. Mindig arra törekedtem és a mai napig is töreksem, hogy a gyermek igazán otthon érezze magát az iskolában.

■ **Azt látom, hogy a tanítási órák előtt a mai napig is lapozgatsz a tankönyvet, jegyzeteket készítesz. Most is szívesen használod az óravázlatokat?**

■ Számomra kezdő pedagógusként a tanórára való felkészülés szükséges dokumentuma volt az óravázlat. Fontos volt számomra, biztonságot nyújtott. Most is készítek jegyzeteket, csak nem olyan részletességgel. Úgy gondolom, hogy az óra ismeretanyagának megvizsgálására mindig szükség van. A tantervi tananyagot át kell tanulmányozni, ha szükséges, naprakész ismeretekkel is ki kell egészíteni. Szeretem előre meghatározni a tananyag feldolgozásának módját, és előkészíteni, illetve elkészíteni a hozzá felhasználható

segédeszközöket. A váratlan helyzetekre is mindig felkészülök, mindig van a társolyomban néhány játékos feladat.

■ **Milyennek tartod a vezetőség és tanári kar viszonyát igazgatóhelyettesként?**

■ Úgy gondolom, hogy hivatásuknak elkötelezett, jól képezett pedagógusokkal könnyű együtt dolgozni, könnyű a kitűzött céljainkat elérni. A vezetőség engedi teljesen önállóan dolgozni a pedagógusokat, és mindenben támogatjuk az önálló kezdeményezéseiket. Legfontosabb számunkra az együttműködés feltételeinek a megteremtése, sok alkalmat szánunk a közös munkára. Nagyon lényeges, hogy megteremtjük az egymás tiszteletére épülő kommunikációt, és ezáltal kialakítsuk a jó partnerségi viszonyt.

■ **A nagyszelmenci alapiskola több mint 60 éve tesz eleget alapfokú oktatási-nevelési funkciójának. Hogyan emlékszel vissza volt alma materedre?**

■ Mindig családias, szeretetteljes légkör, nyugodtság és összetartozás jellemezte iskolánkat, ahol szinte otthon éreztük magunkat. Az iskola pedagógusai olyan iskolai légkört teremtettek, melynek alapját egymás tisztelete és szeretete adta. Erős alapokat nyújtó intézményként a régió elismert iskolájának számított, sok tehetséges diák került ki a falai közül.

A több évtizedeken keresztül kialakított értékeinket igyekszünk a mindennapi nevelő-oktató munkában megtartani és továbbvinni.

■ **25 év egy munkahelyen hosszú idő. Milyen változásokat tapasztaltál?**

■ Az épület kültéri és beltéri felújításait követően elmondhatom, hogy ma már egy olyan 21. századi modern épületbe léphetünk be, ahol diák és tanár igazán otthon érezheti magát.

Az utóbbi évtizedben megtörtént az iskolaépület külső szigetelése és színeztése, a nyílászárók és a radiátorok cseréje. Biztonságunk megóvása érdekében az épületet kültéri és beltéri térfelügyelő kamerarendszerrel láttuk el. A folyosó, az öltöző és a tantermek is új arculatot kaptak. Az udvar egy részét és a járdát térkövel burkoltattuk, felújítottuk a kerítést is. Az osztálytermeink hangulatosak.

Intézményünk nemcsak külsőleg változott meg, hanem szellemiségében is tovább erősödött, mivel 2005-ben felvette az egrí hős, Dobó István nevét. Nagyszelmencen Dobó István helytállásához méltó módon védjük magyarságunkat, bátyaként funkcionálunk a vé-

geken. Iskolánk névadójának mellszobra 2016 óta áll az intézmény parkjában, 2021-ben pedig az iskola felső emeletén ünnepélyes keretek között átadásra került a Dobó Ifjúsági Szálláshely és az Interaktív Dobó Tárlat.

■ **Miben látod leginkább közös munkánk eredményességét?**

■ Talán leginkább abban, hogy tanulónk az elmúlt tanévek során szép sikereket és kimagasló eredményeket értek el a különböző hazai, külföldi, sőt a Kárpát-medencei tantárgyi versenyeken. Tanulónk hatalmas izgalommal vágtak neki az online versenyeknek is, ahol kimagasló eredményeket értek el. Különösen a magyar nyelv és irodalom, a matematika és a képzőművészet terén jeleskedtek.

Továbbá megelégedettséggel tölt el, hogy volt diákjaink szülőként is a mi iskolánkat választják gyermekeik számára.

Kitartó munkánk eredményeként az elmúlt időszakban egyre emelkedik a diákok létszáma. A 2021/2022-es tanévtől 185 diák látogatja a Dobó István Alapiskolát. Szerencsénkre két iskolabusz áll a rendelkezésükre, amelyek lehetővé teszik, hogy a környező településekről érkezők is gond nélkül eljuthassanak az iskolába.

Intézményünk jó híre és neve ma már határainkon kívül és belül is ismertté vált.

■ **A nyugodt, falusi környezet előnyeit kihasználva a természetet megismerni akaró, szerető és óvó tanulók nevelésére és oktatására helyeztük a hangsúlyt. Véleményed szerint mi erősítheti még az iskolánkhoz való tartozást?**

■ Úgy gondolom, hogy a rendszeresen ismétlődő események, a tudatosan kialakított szokások és jelképek erősítik az iskolához való tartozást. Fontosnak tartom a meglévő iskolai hagyományok ápolását, valamint új hagyományörző tevékenységek kezdeményezését és felkarolását, hasznos és szórakoztató szabadidős programok kialakítását.

■ **Milyen szabadidős programot látnátok a legszívesebben, ha még egyszer beülhetnétek a nagyszelmenci iskolapadba?**

■ Ha alsó tagozatos lennék, mindenképp a táncot választanám, a Dobogó néptánc-csoport felé húzna a szívem. Nemcsak a szakkört vezető pedagógusoktól tanulhatnék, hanem a Petőfi Sándor Program ösztöndíjasai is segítségemre lennének, szakmai tanácsokkal látnának el. Számos rendezvényen szerepelhetnék. Feltehetően iskolai programokon, idősek napján, falunapokon, fesztiválokon, gá-

lamúsorokon. Nemcsak hazai, de külföldi színpadokon is táncolhatnak. Eljutnék a sárospataki Pütkösi Gyermektánc Találkozóra és a Sárospataki Juhászújev Dömötörkor elnevezésű népművészeti rendezvényre is.

Felső tagozatosként Varga Katalin tanító néni Dobó István Gyermekkórusának lennék a tagja, mivel a közös éneklés öröme és szépsége, a szereplés, a siker lehetősége motiváló számomra. Kórustagként az iskolai rendezvények állandó fellépője lehetnék, valamint a régiókn kulturális rendezvényeinek gyakori vendége.

A „retro főzősuli” elnevezésű *főző szakkör* is nagy kedvencem lenne. Társaimmal közösen sajátíthatnám el a konyhaszközök kezelését, a higiéniai szabályok betartását, az egyszerű, de egészséges ételek elkészítésének csínját-bínját. Legnagyobb örömömre a munka végétével az elkészített ételeket közösen el is fogyaszthatnánk. Mivel azonban diákként én már nem vehetek részt ebben az igazán pezsgő diákéletben, így kimondottan örülök annak, hogy kollégáimmal együtt sikeresen szervezhetjük és szervezzük mindazt, amivel nemcsak a diákok, hanem a szülők és nagyszülők tetszését is sikerült elnyernünk.

■ **Minden évben részt vállalsz a hagyományörző iskolai rendezvények lebonyolításában és szervezésében. Mesélnél egy kicsit ezekről a rendezvényekről?**

■ Az iskolai rendezvényeink palettája rendkívül gazdag. Egy-egy rendezvény megszervezése nagyon sok erőt és időt vesz igénybe, sokszor több hetes kemény munka áll mögötte. Napi szinten megbeszéléseket folytatunk a szervező kollégákkal, programokat egyeztetünk. Úgy gon-

dolom, hogy minden alkalommal meg kell tenni az előkészületeket ahhoz, hogy a kitűzött célt el tudjuk érni.

Mindközül két nagyobb iskolai rendezvényt szeretnék kiemelni. Elsősorban iskolánk névadójának, a hős egri vár kapitányának a tiszteletére rendezett irodalmi-történelmi vetélkedőnk, melyen környékbeli, magyarországi és kárpátaljai iskolák csapatai mérik össze tudásukat és ügyességüket. A vetélkedő Dobó István és az egri hősök korát, valamint életútját játékos formában tárja a résztvevők elé azzal a céllal, hogy tanuljanak az adott korról, megélik azt, és életük későbbi szakaszában a jelenkorra is alkalmazható következtetéseket tudjanak levonni belőle. A jó hangulatot az ügyességi és kreatív feladatok biztosítják. A szoros küzdelemből kikerült első három győztes csapat egri jutalomkiránduláson vesz részt.

Szomorúságra azonban senkinek sem lehet oka, hisz minden egyes versenyző oklevéllel és szép könyvjutalommal tér haza. A napnak azonban nem a vetélkedő az egyetlen eseménye. A kultúrház környékén is zajlik az élet, gazdag program várja a gyerekeket. A résztvevők megismerkednek a korabeli fegyverekkel, viselettel, mesterségekkel, előadást hallgatnak, jászkognak. A résztvevőket mindig finom falatok várják, az egész napos programot pedig a hangulatos lantzene teszi színesebbé. A zsűri tagjai is kitesznek magukért, hiszen ők XVI. századi viseletben fogadják a rendezvény résztvevőit. Az emléknapot megelőzően hagyományosan rajzversenyt is hirdetünk. Legnagyobb örömünkre, a pályázatra több mint 150 kitűnő rajz érkezik a Bodroghöz és az Ung-vidék általános iskoláiból, valamint a határon túlról. A rajzverseny nyertesei és felkészítő tanárai szintén meghívást

kapnak az ünnepélyes eredményhirdetésre, és valamennyien könyvjutalomban részesülnek.

A szívemhez igazán közel álló iskolai rendezvények között ott van a karácsonyi vásár is. Olyankor ugyanis mindig varázslatos élményben van részem. Az ünnepi illatok és színek gyermekkorom emlékeit elevenítik fel, azon a napon igazán felkészülök az ünnepre. A vásáron minden osztálynak saját standja van a kultúrház ünnepi fényárban úszó udvarán, ahol portékáikat árulják a gyerekek. Mindenki mindenkitől vásárol, vidám alkudozás, nevetés hallatszik. A hangulatot csak emeli a finom rétes, a meleg tea, az óriáspalacsinta és természetesen csak a felnőttek által fogyasztható forralt bor. A vásáron befolyt pénz azután minden osztály saját belátása szerint költi el. A karácsonyi vásár hihetetlenül népszerű, a szülőkön kívül egyre több látogatót vonz. Öröm számomra, hogy volt diákjaink és leendő elsőseink körében tölthetjük az év utolsó tanítási napját, és együtt készülhetünk a szeretet ünnepére.

■ **Mit vársz a következő tanévtől?**

■ Remélhetőleg folytatódik majd a hagyományos tantermi oktatás. Pótoljuk mindazt, ami az elmúlt másfél évben kimaradt, újra járhatunk iskolai rendezvényekre, kirándulásokra. Hiszek abban, hogy közös munkánkban a továbbiakban is csak úgy lesz eredménye, ha a diákok, a szülők és a pedagógusok együttműködve, mindnyájunk megelégedésére együtt dolgoznak.

■ **Köszönöm szépen a válaszaidat! Büszke vagyok arra, hogy ilyen nagyszerű kollégánnal dolgozhatok együtt.**

